

National approaches of EU Member States in concluding bilateral social security agreements with third countries: the case of the Netherlands / Frans Pennings // Eur. J. Soc. Secur. - 2018, nr 2, s. 162-172 bibliogr.

Narodowe podejście krajów członkowskich Unii Europejskiej w trakcie zawierania dwustronnych umów o zabezpieczeniu społecznym z krajami trzecimi: przypadek Niderlandów.

Artykuł opisuje historię tworzenia przepisów umożliwiających zawieranie dwustronnych umów o zabezpieczeniu społecznym na przykładzie Niderlandów, a więc kraju charakteryzującego się znaczą imigracją z i do państwa, ale także będącego jednym z założycieli Wspólnoty Europejskiej. Opisuje także rozwój powodów, dla których zaczęto zawierać takie porozumienia, co umożliwiło wyróżnienie kilku pokoleń umów. Pierwsze pokolenie tego typu traktatów było zainspirowane w dużym stopniu Konwencją 48 Międzynarodowej Organizacji Pracy oraz Rozporządzeniem 3 Wspólnoty Europejskiej, do którego głównych założeń się stosowały. Eksport długookresowych świadczeń regulowany był w ten sam sposób jak w Unii Europejskiej i nie dopuszczano żadnego pomniejszenia wysokości zasiłków i składek. Podczas gdy instrumenty Unii nie wymagały wzajemności, była ona istotnym elementem umów dwustronnych. Jedną korzyścią był fakt, że brano pod uwagę istotne fakty na temat strony, z którą zawarto umowę (na przykład okres przebywania na terenie Turcji). Drugie i czwarte pokolenie Konwencji miało bardziej ograniczony zakres i o wiele bardziej odchodziło od rozporządzeń Unii Europejskiej. W pewnych kwestiach lepiej by było, gdyby umowy brały pod uwagę instrumenty Unii, a te z kolei dopuszczały pewne odchylenia. Trzecie pokolenie Konwencji wprowadziło zasady nadzoru, których brakuje w instrumentach prawnych UE. Jednakże, jak widać w nowych propozycjach, Unia ma zamiar wprowadzić elementy z bardziej współczesnych umów dwustronnych, m.in. właśnie zasadę nadzoru i wzajemności. Propozycja nie zawiera jednak żadnych przepisów określających obowiązujące prawo lub dotyczących sumowania okresów objętych zabezpieczeniem społecznym. Choć wzajemne wpływy pomiędzy umowami a instrumentami Unii są bardzo owocne, te drugie mogą nadal wiele się nauczyć w kwestii unowocześnienia i dostosowania przepisów.